

ת"ד 9784/10/13 - מדינת ישראל נגד נהאה חיאדרה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 9784-10-13

בפני כב' השופט יעקב בכר

מדינת ישראל

נגד

נהאה חיאדרה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רפאלה שושן

הסניגור - עו"ד עטאללה כמיל

החלטה

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה בעבירות:

נהיגה ברשלנות - עבירה לפי סעיף 262(2)+38(2) לפקודת התעבורה. חבלה של ממש - עבירה על סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), גרימת נזק לרכוש או אדם - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), סטייה מנתיב נסיעה - עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

2. תמצית נסיבות המקרה כמתואר בכתב האישום:

ביום 4.9.2013 בשעה 21:00, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג מזדה, בכביש מספר 805, סמוך לק"מ 15.3.

הנאשמת נהגה ברשלנות כשסטתה שמאלה מנתיב נסיעתה, עברה לנתיב נגדי ופגעה חזיתית ברכב פרטי (להלן: "הרכב המעורב") נהוג בידי בדארנה היאם, שנסעה מנגד.

כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם 3 בני אדם חבלות של ממש בדוגמת שברים סדקים ושפשופים, אשר נזקקו לטיפול רפואי ואשפוז וכן, כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

דיון והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה, כדלקמן.

עסקינן בתאונת דרכים אשר נגרמה עקב רשלנותה של הנאשמת אשר סטתה מנתיב נסיעתה, פגעה במעקה הבטיחות והתנגשה חזיתית ברכב אשר נסע בנתיב הנגדי.

כתוצאה מכך, נפגעה הנאשמת עצמה ושתי נוסעות הרכב המעור. בכך, פגעה הנאשמת בערך חיי אדם ושלמות גופו וכן, שלום הציבור המשתמש בדרך.

מדיניות הענישה בנסיבות דנן, הינה הטלת פסילה בהתאם לעונש המינימום הקבוע בחוק. עם זאת, כאשר רמת הרשלנות הינה גבוהה במיוחד או כאשר העבר התעבורתי מכביד, תקופת הפסילה תתארך וכן, רכיבי הענישה הנוספים יוחמרו (ראו: ת"ד (י-ם) 2335/09 מדינת ישראל נ' נאור מחלב (מיום 21.4.2010) - הנאשם הורשע בעבירות דומות, בעל עבר פלילי. הוטל עליו 1000 ₪ קנס, 5 חודשי פסילה וכן, 3 חודשי פסילה על תנאי. וכן, ת"ד (י-ם) 2414/08 מדינת ישראל נ' קלר (מיום 23.3.2010) - הנאשם הורשע בעבירות דומות, ללא עבר אך רמת הרשלנות הייתה גבוהה. הוטלו עליו 750 ₪ קנס, 3 חודשי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים).

מקום בו לנהג אין עבר פלילי ותעבורתי ובעל נסיבות אישיות מורכבות, בית המשפט מצא לנכון להקל ולא לפסוק אף את הפסילה המינימלית הקבועה בחוק.

(ראו למשל: ת"ד (נצ') 1142-06-08 מדינת ישראל נ' פרץ (מיום 18.4.2010) - הנאשם הורשע באי מתן זכות קדימה בפנייה וכן בעבירות דומות לעניינו. הנהגת המעורבת נפצעה קשה. הנאשם בעל עבר פלילי קל ונסיבות חיים קשות. הוטלו עליו 750 ₪ קנס, 3 חודשי פסילה על תנאי לשנתיים. ועוד: ת"ד 3188/09 מדינת ישראל נ' מס (מיום 22.4.2010) - הנאשם בעל עבר מקל ונסיבות אישיות קשות, הוטל עליו 750 ₪ קנס, פסילה קצרה בת 45 יום, חודשיים פסילה על תנאי, הארכה הפסילה על תנאי לשנתיים נוספות, 80 שעות של"צ).

הנאשמת העידה בפניי והתרשמתי מדבריה, כי טעתה וכי לא היה בכוונתה לפגוע בנוסעות הרכב הנגדי. עם זאת, הנאשמת מקטינה ממידת אחריותה בטענתה כי לא ניתן היה למנוע את התאונה, שלא היתה תלויה באף אחד. לדבריה היה חשוך ורכבה פגע במעקה הבטיחות.

הנני סבור, כי על הנאשמת היה לנקוט במשנה זהירות, להאט את מהירות נסיעתה וזאת על מנת להקטין במידת

האפשר את האפשרות שתפגע במעקה הבטיחות.

לדאבוני, הנאשמת ברשלנותה התנגשה במעקה הבטיחות ורכבה סטה לנתיב הנגדי. התוצאות שנגרמו כתוצאה ממעשיה, הינן קשות.

עיינתי במסמכים הרפואיים של הנפגעות, כולל הנאשמת עצמה ואף נדרשתי לדבריה של גב' היאם בדארנה, הנהגת ברכב המעורב ואמה של אמני בדארנה, שנסעה עמה ונפגעה קשה.

התרשמתי, כי נזקי התאונה ניכרים מאוד בחייהן, הגב' אמני בדארנה נפצעה קשה והשתיים אושפזו ונזקקו לטיפול רפואי. גב' בדארנה העידה, כי מאז התאונה בתה זקוקה לטיפולים פסיכולוגיים. לדבריה, "התאונה הפכה את חיינו לכמעט גיהנום, סבלנו, היה קשה" (שורה 11 בעמ' 3 לפרוטוקול ישיבת 20.1.15).

מלבד הנזק המוחשי שנגרם, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם בנסיבות אלו, בהן חצתה הנאשמת לנתיב הנגדי הינו עצום.

לאור כל השיקולים לעיל, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה לעונש הפסילה הינו בין שלושה חודשים לשנה, בצירוף רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש במתחם הענישה

לאחר שקבעתי את גבולות מתחם הענישה ההולם, נדרשתי, בין היתר, לבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר. התרשמתי כי התאונה השפיעה על איכות חייה, עת הפסיקה עבודתה ונזקקה לטיפולים רפואיים.

לנאשמת הרשעה קודמת אחת בעברה התעבורתי, הביעה חרטה והתנצלה בפני הנפגעות.

ב"כ הנאשמת ציין, כי הנאשמת מטפלת בהוריה החולים ומסיעה אותם לקבלת טיפולים רפואיים שונים. לטענתו, פסילה בפועל לתקופה ממושכת תפגע לא רק בנאשמת, אלא גם בהוריה.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני סבור, כי אין מנוס מהטלת עונש פסילה בפועל. תוצאות התאונה לטעמי, אמנם אינן כפסע מגרימת מוות ברשלנות, כפי שטען ב"כ המאשימה. עם זאת, התרשמתי כי מדובר בפציעות קשות מאוד.

הקלתי עם הנאשמת ברכיבי הענישה הנוספים, כדלקמן:

* אני דן את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,200 ש"ח או 12 ימי מאסר שתישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליה.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1/4/15.

הנאשמת תפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים ואישורים בשעות קבלת קהל.

* הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים 60 בניכוי ימי פסילה מנהלית.

* לריצוי הפסילה, תפקיד הנאשמת את רשיונה במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 1/4/15 עד השעה 13:00.

* הנני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ותורשע בה.

* זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר , שופט